

ERDÉSZETI UJSÁG

szak- és társadalmi lap az erdészeti személyzet részére.

Előfizetési árak :

Egész évre	4 frt — kr.
Fél évre	2 frt — kr.
Negyed évre	1 frt — kr.

Előfizetési díjak, hirdetések s bármily írásbeli közlemények a lap szerkesztőségéhez küldendők.

Megjelenik

minden Kedden

Hirdetési díjak :

Egy hasábos garmond sor vagy annak helye 10 kr. Ezen kívül minden hirdetésnél 30 kr. bélyegdíj fizetendő.

Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mérsékelt díjak egyezség szerint.

Nyílt levél.

az

„Országos Erdészeti Egyesülethez.”

(Folytatás.)

Igy lesznek százan és százan koldusokká és földönfutókká olyanok, kik egész életüket becsülettel szentelték a közjónak s hazájuk jólétének előmozdításán fáradoztak.

A ki az életet ismeri nem csak hallo-másból, hanem saját tapasztalatából is, nem fogja mondhatni, hogy nincs igazunk, hogy az, a mit fölpanaszolunk, csak tulzás és rémképeket festünk ott, hol tulajdonképen panaszra nincs ok, sőt inkább készséggel fogja elismerni, hogy mind az, a mit itt leirtunk, csak halvány váza a szomorú valónak.

Azt, hogy ezen az állapoton segíteni kell, hogy ez örökké nem tarthat így, mindenki kész elismerni, csak a kezdett nehézségeivel, a segítség módozatainak kieszelésével megküzdeni senki sem akar. Nehéz dolog is az napjainkban, mikor a létfontartásra irányított minden legcsekélyebb mozgalomban a szociálizmus és anarkizmus csiréit látja az elfogult világ, pedig hát az élet és lét fontartásának ösztöne benne van még a legparányibb csúszó-mászó férgecskében is és az emberben ne legyen meg?

Egy nagyon szép mesét olvastunk iskolás korunkban a fürjéről és családjáról, melynek kedélyes otthona, dúsan terített asztala volt a szép buzavetésben s ott teljes megelégedéssel, boldogan édegelt. Egyszer, midőn a fürjánya

TÁRCZA.

—*—

Házassági szerződés.

Az írás mestersége az, mely kiemeli a tudóját az ismeretlenség homályából s elhordja nevét a Kárpátoktól Ádriaig, vagy talán még tovább is és így némi büszkeséggel is eltöltheti a hír és dicsőség a tollnak ügyes forgatóját; egyebet úgy sem igen hoz a konyhára.

Sokan irigylük az író sorsát, abban a balhiedelemben élven, hogy az csak jó és kellemes lehet, mert hát a kinek rosszul megy a dolga, nem ér az rá, hogy mindenféle — hol okos, hol ostoba — dolgokat összefirkáljon, no meg az éhség sem gyötörheti valami erősen, mert hiszen tudva lévő, hogy üres gyomorral ritkán szokás dolgozni s ha már muszáj, olyan erőszakolt munka az csak, mint mikor valaki a tökört víz alá akarja nyomni úgy, hogy az azután ott is maradjon. Bizon csak kiugrik az mindig a víz színére.

Az olvasó ismert írójánál mindig nagy tudományosságot tételez föl s ha bármi bűja, bánatja akad, siet az ő tudását tanácsadásért kérelemmel fölkeresni. Így azután kap az író olyan körmönfont, fogas kérdéseket, hogy ugyancsak ember legyen a talpán, ha azokra meg akar felelni.

Jó magam is, mikor az írás mesterségére adtam magamat, mint a gyermek az új játékszernek, úgy örültem a dicsőségnek, mely majdan homlokomat övezni fogja. Nem gondoltam meg, hogy a rózsának tövisei is vannak.

Írói pályámnak még csak a kezdetén vagyok s már is sokak előtt tudós híreben állok s alig győzöm a sok levelet bontogatni és végig olvasni, melyek mindegyikében kérnek valamire az én tisztelőim. — Egyik betegségében kéri tanácsomat, másik arra kér, hogy hajnövesztő, vagy hajfestő szert ajánljak neki, s ugyan csak össze kell szednem magamat, hogy mindegyiket kielégíthessem és tudós hírem csorbát ne szenvedjen.

A minap csúful cserben hagyott a tudományom

haza tért fiókáihoz, ezek megriadva beszéltek el neki, hogy künn járt a vetés gazdája a fiával s azt mondta nekik, hogy ime érett már a buza, le kell azt aratni, menjenek hát el a rokonokhoz s hívják el őket segítségül. Az anya megnyugtatta őket: ne féljenek, még nincs baj, míg a rokonokat hívják segítségül. Másnap megint panaszkodtak a kicsinyek, hogy immár a szomszédokhoz küldte fiait a gazda, de a tapasztalt öreg erre is csak azt mondta, hogy nincs baj; harmadnap azonban azt mondta a gazda fiainak: ime, hívtuk a rokonokat, szomszédokat segítségül, nem jöttek; nincs mit másokra tovább várnunk, holnap reggel magunk fogunk hozzá a dologhoz. „No már most meneküljünk s keressünk más tanyát” — szolt az öreg fürj — mert mikor az ember nem a mások, de a saját erejére támaszkodik, akkor keresztül is viszi azt, a mit akar!”

Ime egy kis madárka tanít meg minket arra, hogy mit kell tennünk, ő gyújtja meg a szövétneket, mely után biztosan haladhatunk.

Segíts magadon s az Isten is megsegít!

Az erdészeti altisztek zöme, belátva azt, hogy legnagyobb része a testületnek saját erejére van utalva, nem akarja tovább is tétlenül nézni a dolog mostani folyását s azon van, hogy sorsán tőle telhetőleg javítson, hogy jövőjéről ahogy-ugy gondoskodják.

Erre nézve megtörtént az első lépés 1895 évi piros pünkösdi napján, midőn az ország minden vidékéről száz és száz megbízó nevében küldöttek jelentek meg az ország szívében, Budapest fő- és székvárosban, hogy egyrészt a tapasztalt sérelmeket és hiányokat föltárják, másrészt pedig azok orvoslásának módozatairól tanácskozzanak.

Hosszu és beható tanácskozás után határozatba ment, hogy egy „Erdészeti altiszti országos segélyegylet” létesíttessék, mely felölelné kebelébe az összes erdészeti alkalmazottakat minden kivétel nélkül, eme elhatározásánál abból indulva ki, hogy az ilyen egyesületnek nem lehet hivatása csak bizonyos ágazataira az erdészetnek kiterjeszkedni, hanem annak általánosnak kell lenni s kiterjeszteni védő szárnyait mind azok fölött, kik bár különböző utakon és eszközökkel, de ugyanazt a nemes célt és törekvéseket szolgálják s kiveszik részüket a haza javára irányult szent küzdelemből.

Az így megalakítandó segélyegylet hivatása és célja a nyomban összeállított alapszabályokban nyert kifejezést, a midőn alapelvül kimondva lett, hogy az erkölcsi támogatáson kívül tagjait bizonyos esetekben anyagilag is segélyezni fogja, sőt már ekkor jeleztetett a szüksége egy nyugdíj intézet fölállításának olyan erdészeti alkalmazottak részére, kiknek

s a bennem bizó olvasóm csizmadiát fogott. — Azt kérdezte ugyanis tőlem, hogy mikép gyógyítsa meg a feleségét, a kinek nincs egyéb baja mint hogy a bába a nyelvét nagyon alá metszette. Én jó uram Istenem! hát nem mindegyik asszony olyan? hát nincs nekem magamnak is feleségem? Hiszen tudvalevő dolog, hogy mikor az asszony egyszer meghal, a nyelvét úgy kell külön agyonütni, mert az még akkor is mozog, mint a kigyó farka. Itt bizon nem használ egyéb mint a birka türelem.

Most meg újra bajba jöttem, mert ime a posta a következő levelet hozta nekem:

„Tisztelt Sebes-Szász ur! Bocsánat, hogy nagy szorongatásomban Önhöz fordulok tanácsért, de hát Önnél okosabb embert nem ismerek (no ugyan gyöngén vagy eleresztve, szegény barátom). Nagy bajban vagyok, mert hát a minap kineveztek a... i kerületbe IV. oszt. m. kir. erdőorré, az pedig olyan hely, a hol nem csak hogy ember, de még talán madár sem jár s így nehogy halálra unjam magamat,

no meg hogy legyen, a ki főzzön és a gunyámat mossa, kénytelen vagyok megnősülni. Ez ugyan még nem lenne baj, (biz az elég nagy baj, majd megtudod te azt később, fiatal barátom!) de nagy gondot ad a házassági szerződésnek az összeállítása, mert megvallo, hogy a kopár területbe be tudom ültetni a csemetéket, de nem a szerződésbe a paragrafusokat. Kérem, legyen olyan jó, segítsen ki bajomból s fogalmazza meg nekem a szerződést. Háladatosságból az első hizóból, a mit állásomban szerzek, majd küldök egy szép sonkát. (No végem van, ha én előbb sonkát nem ehetek!) Tájékoztatom megjegyzem, hogy a jegyesem neve Gyászos Erzsébet (megálj csak! lesz az még gyászosabb is!). Mély tisztelettel vagyok alázatos szolgája Tölgyes Péter IV. oszt. m. kir. erdőőr.

Ime itt a levél egész terjedelmében, a magamé csak az a pár gondolat benne, mely az olvasáskor átvillant agyamon.

Mit tegyek már most? A dolog, a mit tőlem

szolgálati viszonyuk illet a sors mostohasága folytán nem biztosít. Ezen kívül hivatva leendő az egylet a tagok vagy ezek családtagjai elhalálozásakor a temetési költségek fődözésére bizonyos összeget kifizetni, nem különben begazolt hosszabb és nagyobb költséggel járó betegségeknel tagjait segélyezni.

Ugyanekkor megemlékeztek a tanácskozők az erdészeti alkalmazottak gyermekeinek nevelésénél tapasztalt viszás állapotokról s szóba került a módozatok keresése az akadályok elhárítására, illetőleg arra nézve, hogy az erdészeti altiszt és hason minőségű alkalmazottak gyermekeinek nevelését segélyező alap megteremtessék, mely ha nem azonnal, de idővel, midőn megerősödnék, bizonyára meghozná áldásos gyümölcseit.

Ime, ezek az eszmék vezérelték a Budapestén 1895 év pünkösdi ünnepén a közjó érdekében összegyűlt önzetlen, minden jóért lelkesedő erdészeti altiszteket, kik valamennyien abban a meggyőződésben éltek, hogy önfeláldozásuk által általános elismerést nyerendnek osztályrészülr s a nemes eszmék keresztül viteleiben sietnek majd gyöngye erejüket támogatni azok, kik erre társadalmi állásukból kifolyólag hivatva vannak.

Nem úgy történt. A beterjesztett alapszabályok éppen ott találtak legnagyobb ellenzésre,

hol azok támogatása leginkább lett volna várható, minek szomorú következménye az lett, a mi a gyöngék sorsa szokott lenni: az alapszabályokat a magas belügyministerium nem hagyta jóvá s így egyelőre — bár reméljük, hogy csak rövid időre — utját vágta annak, hogy azok, kiken más arra hivatott segíteni nem akar, önmagukon saját erejükből segítsenek.

Csakugyan jellemző ez a mai kor szellemére! A társadalom minden rétege forrongásban van, mindenki igyekezik jólétét, jövőjét minden tőle kitelhető módon, biztosítani, bár készséggel elismerjük, hogy nem mindegyik tiszta és megengedhető módon sőt vannak olyanok is, kik oktalan tulzással készek az egész társadalmi rendet fölforgatni, hogy azután a zavarosban halászva, maguknak talán meg sem érdemelt, tulságos kedvezményeket biztosítsanak. Szóval a buza közé konkoly is vegyült.

De vajjon a gazda a konkolyos buzáját a szemétdombra fogja vetni, vagy pedig a bányász a göröngyel együtt az igaz gyöngyöt is eldobja?

Bizonyára az okos gazda el fogja választani a buzáját a konkolytól, az óvatos bányász pedig föltöri a rögöt s kiválasztja belőle magának a drágakövet s mindkettő örvendeni fog, hogy terményét megtisztithatta a salaktól.

kivánnak, nehéz, sok gondot és fáradságot igénylő, de utóvégre csak egy ember van a világon, ki nálamnál okosabb embert nem ösmer és én annyira háládatlan legyek, hogy még ennek az egynek se teljesítem kérését? Nem, az nem lehetséges, már akár hogy is, de annak kedviben kell járnom. Megcsináltam hát a szerződés tervezetét s miután az közérdekű, ide iktatom, hogy szükség esetén mások is hasznát vehessék.

A saját bölcs fölfogásom szerint a szerződésnek körülbelül ilyennek kell lenni:

Szerződés.

Mely megkötöttet 189. év Szent Mihály hava 29-én, Szent Mihály napján egy részről Tölgyes Péter IV. osztályu m. kir. erdőőr, másrészt ennek jegyese: Gyászos Erzsébet közt az általuk és köztük kötendő házasság tárgyában, a mint következik:

1. Én Tölgyes Péter feleségül és hitvestársul veszem jegyesem Gyászos Erzsébetet és annak holtomig való hűséget ígérek (kivéve a csemetekertek gyomlálásának az időszakát, mert ekkor nagy a kísértés);

soha őt elhagyni nem fogom, sem jó, sem rossz napokban (mely utóbbiak azonban számban sokkalta nagyobbak lesznek) őt eltartani és ruházni, jövőjéről halálom esetére tőlem is telhetőleg gondoskodni kötelességemnek ösmerendem s minden igyekezetem oda fog irányulni, hogy csak mint I. oszt. főerdőr haljak meg, hogy így részére nagyobb nyugdíjat biztosítsak. Ennek ellenében tőle viszont a következőket kívánom meg:

a) Szeretete és hűségén kívül (melyeknek még az erdősítés alkalmával sem szabad megszakíttatni, mikor a gyakornok urak a konyha körül settenkednek) hozzon a házamhoz minél nagyobb vagyont és minél kisebb nyelvet; ruházattal legalább első előléptetésemig el legyen látva, mert addig újra nem telik.

b) A főzés tudományában legyen annyira jártas, hogy kevésből, vagy semmiből is tisztességes ebédet tudjon főzni s ne essék mindjárt kétségbe, ha az éleskamara üres.

c) Lakásom minden emberi laktól 60 kilométernyire feküdven szükséges, hogy ne betegeskedjek s ne

Az erdészeti alkalmazottak mozgalmát minden hivalkodás nélkül, fölemelt fővel, nyílt homlokkal sorozhatjuk az igaz gyöngyök közé s keressük az ügyes és szakértő bányászt, ki annak értékét fölismerni s hasznosan fölhasználni tudja. Mert gonosz szolga az, ki a reá bízott talentumot elássa, a helyett, hogy azt gyarapítani igyekeznék, vagy oda adná a pénzváltók kezébe, hogy a visszaérkező gazda haszonnal vehesse föl a pénzét.

(Folytatás következik.)

LEVELEZÉS.

Borgó-Prund, 1897. július hó 18-án.

Tekintetes szerkesztő ur!

A borgó-völgyi m. kir. erdészeti altisztek folyó hó 11-én a borgó-prundi állami és román alapítványi elemi iskolákba járó szegény sorsu gyermekek felségelyezésére zártkörű tánczvigalmat rendeztek.

A rendező altisztek a jelzett napon délutáni két órakor egyenruhában, lobogó alatt s a rákoczi induló lelkesítő hangjai mellett vonultak Wachsmann Albert gyógyszerész ur közeli kertjébe.

A tánczra elkészített tér nemzeti színű lobogókkal, fenyő és nyír galyakkal volt erre az alkalomra feldíszítve, a felálított diszkapu „Isten hozott“ felirattal ékeskedett. Az érkező s mondhatni igen szép számban összesereglett vendégeket a rendező altisztek fogadták. Az ünnepélyre Borgó-Prundnak jóformán egész intelligenciája eljött.

A jó zene hangjai mellett a fiatalság csakhamar tánczra perdült, no mozgásba jött némely öregebb esont is. A kertben estig folyt a vig mulatozás, hogy azután folytatása legyen a román alapítványi iskola termében. Az iskolaterem is ünnepi díszbe öltözött s alig birta befogadni a sok résztvevőt; itt a táncz világos kivirradtig tartott s csak a késő reggeli napsugár oszlatta szét a jó kedvű társaságot.

Wachsmann gyógyszerész ur és a román alapítványi iskola gondnoksága az említett helyiségeket a jótékony célra való tekintettel díjtalanul bocsátották a rendezők rendelkezésére, miért is ugy nekik, valamint mindazoknak, kik az ünnepély fényéhez és sikeréhez részben megjelenésükkkel, részben pedig felülfizetésekkel is hozzájárulni szívesek voltak, a rendezőség ezen az uton is hálás köszönetét fejezi ki.

Az összes bevétel 83 frt 25 kr. volt s ebből megmaradt a jótékony célra 19 frt 80 kr., mely összeg rendeltetési helyére adatott.

A bevétel szaporításához felülfizetésekkel járultak: Ambrus Dezső 1 frt 50 kr., Benedek Albert 1 frt 50 kr., Bartha Árpád 50 kr., Barga Florean 1 frt 50 kr., Bereczky András 1 frt, Csamafáj László 50 kr., Deé Mihály 1 frt, Hanganutz Miklós 1 frt 50 kr., Haltrich Károly 2 frt, Horváth Károly 1 frt, Horváth Sándor 1 frt, Dajbukát Emánuel 50 kr., Lehrmann Nr. 50 kr., Lunkán János 1 frt 50 kr., Máté Ferencz 2 frt., Nagy Sándor 50 kr., Puskás Ferencz 5 frt, Pirczaila Dániel 1 frt, Sperling Ernő 1 frt, Várna Viktor 1 frt, Visky Antal 50 kr., Wachsmann Albert 1 frt, Vokalek Viktor 1 frt 25 krral.

Jegyeiket megváltották: Almásy Ignác 1 frt, Bedő Dénes 1 frt, Csamos István 1 frt, Chincinszky

kivájon rögtön orvost, bábát, patikaszert; gyermekágyban való fekvésre legfölsőbb 3—4 nap engedélyezhető.

d) Körmeit köteles lesz minden héten gondosan levágni, mert az erdői állás legfőbb föltétele a jó látás és így bármi olyat, mi ezt veszélyeztetheti, házában meg nem tűrhet, a tézstasodrófa fa soha másra, mint tézsta nyújtásra föl nem használható.

e) Egyéb segítség híján ruháimat ő lesz köteles gondozni, tisztán tartani, porolásuk azonban csak levetett állapotban és szögére akasztva engedhető meg.

2. Én Gyászos Erzsébet nőül megyek Tölgyes Péter jegyesemhez s az általa az 1. pontban tett föltételeket elfogadom ugyan, de csak részben és föltételesen. Az a) pont alattinál kikötöm, hogy szeme mindig inkább a csemetéken, mint a gyomlálókön járjon. Vizért, vagy egyébért mindig csak a legvénebb gyomlálót szabad elküldeni, mert az ilyen a legkevesebbet mulaszt a munkánál; ha csupán fiatal lányok lennének foglalkoztatva, az elküldöttet férjemnek követni nem szabad, mert a többi fölügyelet nélkül nem dol-

gozik, férjem pedig szidást kap az erdész urtól, mit pedig hallani nem szeretnék.

Férjemnek meghalni vagy nagyon korán, vagy nagyon későn legyen szabad, hogy egyik esetben még fiatalon hagyjon hátra s újból férjhez mehessek, másik esetben pedig, hogy valamire való pensiót kapjak. Abban az esetben, ha az Isten gyermekekkel áldana meg, férjemnek kötelessége lesz kiváló figyelmet fordítani a nyugdíjtörvény 39 §-ára s minden töle telhető módon oda hatni, hogy netaláni elhalálózása esetén legalább három ellátatlan gyermekkel hagyjon hátra, mert csak így számíthatnak a gyermekek nevelési járulékra; célszerűbb lesz azonban, ha mint hivatásos vadász ember minden gólyamadarat elpusztít ott a Környéken.

Az erdőből kitett gyermeket haza hozni nem szabad s előre kijelentem, hogy minden a ház küszöbére idegen kezek által letett gyermeket a leghatározottabban visszautasítok.

Fütyköst, vagy sétatálcát, legyen az som vagy mogyorófából, a házban nem tűrök; az ilyen fényűzési

Jakab 1 frt, Handlos József 1 frt, Mandel Imre 2 frt
Polák Dara 1 frttal.

Benedek Albert m. kir. erdész ur a rendező altiszteket 50 üveg kőbányai sörrel vendégelte meg.

A mulatság ilyen sikerültében oroszlánrésze van Puskás Ferencz m. kir. főerdész és Benedek Albert m. kir. erdész uraknak, kik a rendező altiszteket fáradozásaikban igazán atyailag támogatták. Legyen nekik ezért itt nyilvánosan mindnyájunk köszönete tolmácsolva.

Sajnálattal kellett azonban tapasztalnunk, hogy az itteni faipar részvénytársaság (báro Popper és Hirschler) alkalmazottjai — tisztelet a kivételeknek — nagyjából távol tartották magukat. Talán azért, mert a jótékonyt az izraelita iskolára ki nem terjesztettük? De hiszen ilyennek létezéséről tudomásunk nincs, mert ha lenne, úgy figyelmünket ez semmi esetre sem kerülte volna el.

Teljes tisztelettel

Egy rendező.

Nagyfűlőpi erdő, 1897. július 20.

Tekintetes szerkesztő ur!

Az erdői szakvizsgát ez előtt négy évvel tettem le Debreczen városában s azon II.-od osztályzatot nyertem, mindazonáltal eme négy év leforgása alatt nem jutottam abba a szerencsés helyzetbe, hogy erdészeti altiszti szolgálatot teljesíthettem volna, nem azért ugyan, hogy ilyet nem nyerhettem volna, mint inkább azért, mert az, a melyhez hozzá jutottam, oly nyomoruságosan volt díjazva, hogy mellette megélnem nem lehetett.

Ilyen körülmények között azután eléggé főtt bele a fejem, kivált mikor rá gondoltam a sok fáradozásra

ezikkek mindig a házon kívül tarthatók csak. A káromkodás vastagabb része mindig a munkások között hagyandó, a házban csak istenes káromkodásnak van helye.

Ez lenne a Tölgyes Péter uram által legokosabbnak ismert ember által kiesztelt szerződés szövege. Ha valami lényeges dolog még kimaradt volna, a helyreigazítást és utmutatást mindig nagyon szívesen veszem s megköszönöm.

Sebes-Szász.

ADOMÁK.

A betegnél. Az orvos (fülét a beteg mellére mellére téve): Uram, Önnek a szíve tájékán saját szerű daganata van; azt mindenáron el kell távolítani.

A beteg: Doktor ur, ez a daganat az én pénztárczám. Kikérem, hogy ezt mindenáron eltávolítsa!

Miért duzzog? — A feleségem duzzog.

— Ugyan miért?

— Most azért duzzog, mert tegnap, a mikor duzzogott, nem kérdeztem tőle, hogy miért duzzog.

és költségre, melybe kiképzésem és szakbizonyítványom került, mert bizon a tanulás, utazgatás mind pénzbe került s ime négy év leforgása alatt még csak odáig jutottam volt, hogy a saját tulajdonomat képező, 52 különféle fajú fából és cserjéből álló véderdőt kellett őriznem, melynél azután nem csak tulajdonos, de erdőtiszt és altiszt is voltam egy személyben. Mindezen sok tulajdonságom daczára „Andris bácsi“, a mező csősz, vagy jobban mondva mezőőr mégis megvette rajtam erdőm őrzési díját. Hiába való volt minden elvenvetésem, kapacitálásom, hogy hiszen jobban megőrzöm én azt az erdőt, nem engedett az öreg a 48-ból. Pedig hát én is lettem volna valami a községben, mert hát hegybíró, mezőbíró voltam akkortájt.

Igaz, hogy hat kerülöm között egy sem volt olyan buzgó, mint Andris bácsi; meg is kapta jutalmát buzgóságának, mert rövid idő múlva községi képvisítővé választottuk meg, én magam pedig meg lettem választva községi képviselőnek, presbyternek és iskolai pénztárnoknak s így rangos ember lettem a faluban s vigan élhettem volna napjaimat, de hát én mindezzel nem voltam megelegedve, de még Andris bácsi sem az ő sorsával. Neki a mező után fájt a szíve, én pedig a különféle sok hivatalomat szívesen elcseréltem volna egyért, — az erdőőriért.

Már-már kétségbe estem s lemondtam a reményről, hogy kedvencz pályámra léphessek, midőn egy ízben Széll József uradalmi erdőőr barátomnál egy eddig előttem ismeretlen lapot pillantottam meg, melynek a címe „Erdőőr“ volt. No hiszen kaptam is mőhön utánna, hogy olvashassam, nem is kérdezve a gazdától, hogy szabad-e vagy nem?

A midőn a pályázatokat olvastam, önkénytelenül is fölkiáltottam: „Éljen Kossuth Lajos!“ pedig nem is azt, hanem az erdészetet akartam éltetni. A lapot nyomban elkértem barátomtól és siettem haza, hogy a pályázathoz szükséges bizonyítványokat összeszerezze. Pár nap alatt készen voltam s a kérvények elmentek. Pár hónapra rá meg is jött a válasz, de sajnos, elutasító, azért azonban nem csüggedtem, mert a már most előfizetett „Erdőőr“ s későbbi utódja, az „Erdészeti Ujságban“-ban megkaptam a szövétnéket, melyet vezetőül választhattam.

Azontúl még egy párszor pályáztam, mindig eredménytelenül s talán már kétségbe estem volna, ha nincs oldalmon szeretett nőmben biztató támaszom, vigasztalóm; hat apró gyermekem nem osztozhatott aggodalmainkban, mert még mindannyia kicsiny.

Egy napon fáradtan jöttem haza, midőn András bácsi sürgős levelet hozott, melynek reám nézve oly kellemes tartalma a következő volt:

„Kedves barátom! Ha szándéka volna állást foglalni, a melyre elkészült, rögtön jöjjön vonaton. Én egy, a mostani szolgálatomnál jövedelmezőbb állásra szerződtem, de ha Ön elfogadja, úgy szívesen

átadom, mert tudom, hogy Ön ennek megfelel. Évi fizetés 270 frt, 9 kat. hold jó föld, 2 kat. hold kaszáló, 8 darab marhatartás, 3 db. kocza évi szaporodásával, 20 db. pulyka, 30 db. liba, tyuk, csirke a mennyit akar, az erdőkárokból két ötöd jutalék, lakás és tüzifa. Négy kerülője lesz; barátja és tanuló társa Szathmáry Sándor I. osztályu erdőőr Debreczen.

Mondanom sem kell, hogy örömmel olvastam a sorokat s a legelső vonaton vígan robogtam hű barátomhoz.

Az állást megkaptam s most már négy évi türelmes és kitartó várakozás után jókedvűen teljesítem erdőőri szolgálatomat egy 5000 kat. hold területű pusztán, melynek egy része futóhomokon telepített véd-erdőt képez.

Igy jutottam én egy jó barát útján tisztességes álláshoz, mely mellett nyolczadmagammal tisztességesen megélhetek. Ugyancsak Szathmáry barátom az előtt három hóval egy másik neki jutott állást engedett át egy állás nélkül való, de tisztességes és becsületes kartársunknak. — Barátom lapunk létezéséről még akkor mit sem tudott, de ígérte, hogy meg fogja rendelni; nem tudom, járátja-e már? (Igen; köszönet az ajánlásért! Örvendünk, hogy ilyen derék, önzetlen férfit számíthatunk hiveink közé. Szerkesztő.)

Mielőtt levelemet befejezném, hozzád is van egy pár szavam, kedves Szathmáry barátom. Fogadd baráti és kartársi üdvözetemet s köszönetemet nemeslelkűségedért. Légy továbbra is utmutatónk a nemesszivűség és becsületesség ösvényén! Áldjon meg az Isten!

Tisztelettel vagyok a szerkesztő urnak

őszinte hive

Bodó László

hatósági erdővéd.

Különfélék.

Kitüntetett főerdőőr. Ő Felseje a király Knezsevics Lukács főerdőőrnek sok évi hű és buzgó szolgálata elismerésül a koronás ezüst érdemkeresztet kegyeskedett adományozni.

Ehes farkasok. Szvidnik község környékén, — mint írják — a közeli erdőből előkerülő farkasok valóságos rémei a környék lakosságának. Már többször rátörtek a legelésző nyájakra és nagy pusztítást vittek végbe. —

Parasztbecsület. A temesmegyei Kissova község legszebb asszonyába, Novák Tamásnéba halálosan beleszeretett Damaszkín Balázs fiatal oláh földmives. Az asszony az urát szerette és többször elutasította a tolakodó udvarlót. Egyszer a férje távollétében Damaszkín a Novák-házba ment, de a szép asszony felbőszülten ajtót mutatott neki és utána kiáltotta: „Mindent megmondok az uramnak!” Ugy is tett. Novák Tamás

szó nélkül levette a falról a vadászpuskáját és leste az asszony imádját. A mikor Damaszkín elhaladt a Novákék kertje alatt, a bosszuálló férj kétszer süttötte rá fegyverét. Az imádó véresen rogyott össze, a férj pedig maga jelentkezett a csendőrségnél.

Gyilkos gyermekek. Hajmeresztő, borzalmas gyilkosság történt Tasson. Két gyerek, a 12 éves Szurok István és a 13 éves Szilágyi András, megölték a harmadfél éves Rajtik Jánost, hogy elvehessék tőle azt a kis gyermekocsit, a mivel a kicsike játszadozott. Szurok és Szilágyi elvették a kocsit a csecsemőtől s mikor az e miatt sirni kezdett, úgy föbe sujtották, hogy az földre rogyott. Ekkor több késszurást ejtettek rajta, a nyakán és hasán s mikor a kis gyerek még ekkor is életjelt adott magáról, megfojtották a szerencsétlen porontyot. A fiatal gyilkosok szörnyű tettük elkövetése után beásták a hullát egy fa odvába s füvel betömték az odu nyílását, de azért ráakadtak s vallatóra fogták a kis-korú gazokat, a kik egymásra igyekeznek hárítani a bűncselekmény terhét. Mindkettőt az államügyészség fogházába zárták.

Lelőtte a testvérét. A szatmármegyei Szakállosfalú községből tragikus eset hírét kapjuk. Tárca Aurél nevű fiatal ember, a ki most tett kitünően érettségi vizsgálatot a gimnáziumban, véletlenségből fejbe lötte János öccsét. A kis fiu élet-halál között van, bátyján az elmezavar tünetei kezdenek mutatkozni kétségbeesése miatt.

Szerelmi gyilkosság. A párdányi járásban levő Csebza község határában egy asszony- holttestre akadtak, a melynek melle meg volt csonkítva, feje pedig levágva feküdt a hulla mellett. A szerencsétlen lányban Strebing kasznár Gizella nevű lányát ismerték föl, a kit Wollner Imre gazdatiszt megszöktetett. A rémes gyilkosság az egész vidéken nagy izgatottságot keltett. Wollner megszökött.

Nászut akadályokkal. A Temps egyik száma rendkívül érdekes és mindenesetre különös nászut történetét írja le: Tennessee amerikai állam Chattanooga kerületében, Hill Cityben minap házasságra lépett Miss Cynthia Kenna Mister William Robertsonnal. A jegyes pár oltár helyett egy utra készen álló léghajó kosarában térdelt le, hogy az egyházi áldást fölvegye. Alig hangzott el a pap ajkán az utolsó szó, mellyel a házasságot megkötöttnek jelentette ki, az ifju férj harsány hangon fölkiáltott: „Eresszszétek el!” s a következő pillanatban a léggömb a magasba szökkent, fölrepítve az ifju házaspárt a mélységesen kék égboltozat felé. A fölszállás pillanatában erős szél fújt s a léghajót néhány másodperc alatt a Tennessee folyó fölé sodorta. Szerencse, hogy odajutottak, mert a fiatal asszonyka valamitől megijedt odafönn s mintegy száz lábnyi magasságból leugrott a folyóba. Lenn csónakos halászok eveztek s mielőtt a vízbe fult volna, kimentették a megrettent hölgyet. Az ifju férj e közben példátlan hidegvérrel folytatta légi utazását és csak a

mikor ezer lábnnyira emelkedett a léghajó, ugrott a felesége után. Ejtő ernyője segítségével minden baj nélkül szépen leereszkedett a földre. Első gondja volt, hogy a felesége után kérdezősködjék. Ő nagysága azzal volt elfoglalva, hogy átázott menyasszonyi köntösét más ruhával cserélje föl. Egyébként semmi baja sem volt már, úgy, hogy néhány perc múlva karöltve távozhattak gyönyörű nyári kastélyukba, a hol mosolyogva fogadták az üdvözlésükre tolongó ismerőseiket.

Szamóca dicséreti. Egy német doktor írja egy berlini újságban, hogy a legegészségesebb gyümölcs a szamóca. Azt írja róla, hogy vérszegény embereknek különösen áldásos a hatása, úgy hogy ha a szamócaszezonban minden délelőtt sokat esznek belőle, minden más kúra nélkül rövid idő alatt erősebb, egészségesebbek lesznek. A szamócának ez a csodatevő tulajdonsága a doktor állítása szerint nagy vastartalmával és igen könnyű emészthetőségével magyarázható meg.

Salamoni ítélet. P'Grady híres író bírónak történt, hogy mikor egy beismerésben levő, súlyos váddal terhelt gonosztevő ügyében kellett itélnie, a védő nagy ékesszólással enyhítő körülmény gyanánt a vádlottnak a börtönben tanúsított jó magaviseletére hivatkozott. „Maga a lelkész tanusítja” kiáltott föl páthosszal a védő, „hogy védencem a vizsgálati fogásban mily épületesen viselkedett”. A bíró türelemmel hallgatta a védő szavait aztán következőleg ítelt: Minthogy a vádlott a börtönben éppoly mintaszerűen viselte magát, mint a mily gyalázatosan azon kívül,

embertársai érdeke pedig azt kívánja, hogy jó magaviselete mentül tovább tartson, őt ezennel a törvény által büncselekedetére kiszabott leghosszabb fogságra ítélem.

Menekülés a tűzhalálból. Rettenetes jelenet játszódott le Rómában egy tüzeset alkalmával. A Via Manazá-n kigyult egy ház s bár a tűz meglehetősen jelentéktelen volt s a lépcsők egészen szabadok valának. a háziúr, egy Ricci nevű ember, ijedtében leugrott a második emeletről az utcára. Felesége a nagy rémületben követte férje példáját s csecsemővel a karján szintén levetette magát az ablakon, mire egymásután a két nagyobb gyermek is leugrott az utcára. Mind az öt életvnszélyesen megsérült, úgy, hogy attól tartanak: az egész család belehal sebeibe.

Kínálat.

A következő vadászkutyák eladók.

1. Egy német faj sötét-barna vizsla szuka, erőteljes, szép külsővel, atyja Wotan (Bertha-Greif Nidung) anyja Lilly (Juno Treff-Morell-Hoppenrade) ára 35 ft.
2. Egy hat hónapos barna kan vizsla, ára 20 ft.
3. Egy rozsdabarna színű másfél éves tacsó, ára 15 ft.

Bővebb felvilágosítás kapható: „Vadászlakban” posta Szabad-Báránd, Sopron megye, a hová a szíves tudakozódások czimezendők.

Felelős szerkesztő és lapkiadó tulajdonos:
Podhradszky Emil.

Majdnem

8000 FORINT

lesz díjtalanul kiosztva

„**A LÉT**”

kiaóhivatala által. A díjkiosztáson, valamint a kiadóhivatal által nyújtandó tisztességes és jövedelmező mellékereseten (biztos állásra való kilátással) részt vehet mindenki (nő vagy férfi) ki a következő talány megfejtést beküldi,

A s Zeren cseabát Rakse géde.

A ki ezen talányt meg tudja helyesen fejteni, az küldje a megfejtést és 35 krt postabélyegben a pontos címével „A LÉT” kiadóhivatalának.

BUDAPEST, V.

Minden egyes beküldőnek egy rendkívül érdekes diszes kötésű könyv lesz bérmentve megküldve. Azonkívül

8 osztályban, 1500 főjutalom majdnem

8000 forint összértékben

köztük jutalmak: 1000, 800, 750, 500, 300, 250, 200, 150, 100 korona s. i. t. értékben lesz kiosztva olykép, hogy bárki is mind a 8 osztályon részt vehet s így 8 legelső főjutalomra is tehet szert. A közelebbi felvilágosítás valamint a jutalmazottak névsora és címe „A LÉT”-ben lesz közzétéve.

A „REFORM-TANMÓD VEZETŐSÉGE,” hogy a maga nemében páratlan a pedagóphiológiai szaktekintélyek által elismert psychó- és phisiológiai következetességen alapuló tanfolyamain (levél szerint is) résztvevők között (nő vagy férfi) több mint

15000 KORONA

díjakat oszt ki oly czélból, hogy ezen tanmódot — amely mindenek előtt a tanulni óhajtot megtanítja tanulni, s egyben ennek emlékezőtehetségét a tökély legmagasabb fokára emelni törekszik, s csakis akkor kezd a tulajdonképeni tantárgy tanításhoz, ha a tanuló emlékezőtehetsége az illető tantárgy felfoghatására kellően előkészített, — mindenütt ismeretessé tegye, adja a következő díjtalányt.

**A g Yakor lat it Ud Á s
N. n. N. n. N. n. N. n. N. n. k ire
h Asz nos**

A ki ezen talányt helyesen meg tudja fejteni, küldje azt és 40 kr. postabélyegget a pontos címével a REFORM-TANMÓD „23” VEZETŐSÉGÉHEZ,

Budapest, váczi körut 74.

Minden egyes beküldőnek egy rennkivül érdekes diszes kötésű könyv lesz bérmentve megküldve. Azonkívül 3 osztályban 1500 főjutalom — több mint 15000 korona

összértékben köztük 1000, 800, 750, 500, 300, 250, 200, 150, 100 korona s. i. t. értékben lesz kiosztva, olykép, hogy bárki is mind 8 osztályon vehet részt s így 8 legelső főjutalomra is tehet szert. Közelebbi felvilágosítások valamint a jutalmazottak névsora és címe más helyen lesz közzéve.

MAGYARHON ELSŐ, LEGNAGYOBB ÉS LEGJOBB HIRNEVŰ ÓRAÜZLETE.

Alapítástott 1847.

Brausweller János
Szegeden Cs. és kir. kincstárnokos
szék. órásmester és intendant, főtisztviselő
a reménytelen inga-órákban stb. stb.

**ÓRÁK, ÉKSZEREK 10-évi jótállással
RÉSZLETFIZETÉSRE**

Képes árjegyzék bérmentve. Javítások pontosan eszközöltetnek.

MEGJELENT

BLUM és TÁRSA

udvari egyenruha szállítók

legujabb árjegyzéke.

Kérjen mindenki egy példányt ezen kiváló elsőrangú czégtől, mely bérmentve lesz azonnal beküldve.

A nagyméltóságu földmivelesügyi m. kir. Ministeriumnak 1894 évi augusztus hó 11-én kelt magas intézkedésével,

czégünk ujjal megbízott

a nagytekintetű erdőtisztek és az erdészeti altisztek egyenruhájának szállításával.

Tisztelettel értesítjük tehát, hogy nálunk minden néven nevezendő egyenruházati czikkek

hivatalos uton részletfizetésre

megrendelhetők.

POLGÁRI RUHÁK

a legjobb francia és angol divat szerint készítetnek.

Vidéki megrendelések kiváló figyelemmel eszközöltetnek.

Óvakodjék mindenki oly czégektől, melyek olcsóbb ajánlattal akarják régi vevőinket félrevezetni

Kiváló tisztelettel

BLUM és TÁRSA

elsőrangú egyenruha készítő intézete.

Ő csász. és kir. Fensége József Főherceg udvari szállító
A földmivelés m. kir. Ministerium szállító.

BUDAPEST IV.

Sütő utca 2. Szervitater sarkán.

Nyomatott Stegmann János könyvnyomdájában Szászsebesen.